

Politica liberală a Parisului pentru șobolani și gândaci de pat

Gavin Mortimer

Se spune că în Paris ar exista 6 milioane de șobolani. Am întâlnit unul săptămâna trecută, când am recuperat niște haine de iarnă dintr-un sac din pivniță. Niciunul dintre noi nu a fost deosebit de dornic să facă cunoștință cu celălalt.

O astfel de scurtă întâlnire s-ar putea să nu fie pe placul primarului socialist al Parisului, **Anne Hidalgo**. În vară, biroul ei a anunțat înființarea unui comitet care să studieze modul în care cei trei milioane de locuitori umani ai orașului pot învăța să "coabiteze" cu vecinii lor cu blană.

Grupurile de apărare a drepturilor animalelor și politicienii ecologiști și-au exprimat satisfacția că flagelul societal al rușinii șobolanilor este în sfârșit contestat. Consilierul din Paris Douchka Markovic a declarat că cuvântul "șobolan" este peiorativ și dorește ca aceștia să fie redenumiți "surmulots". Ea a adăugat că șobolanii sunt "utili" în ecosistem.

O inițiativă deja în curs de desfășurare este un proiect de cercetare la care participă Muzeul de Istorie Naturală, Institutul Pasteur și Sorbona, al cărui scop este de a

"combate prejudecățile pentru a-i ajuta pe parizieni să trăiască mai bine cu șobolanii". Ce formă va lua această formare în domeniul prejudecăților inconștiente nu a fost încă dezvăluită.

Între timp, o altă invazie a Parisului are loc: ploșnițele de vară și-au întins aripile vestigii în tot orașul. Descrise de Enciclopedia Britannica ca fiind "printre cei mai cosmopoliți paraziți umani", prezența insectelor a fost resimțită pentru prima dată în cinematografe, când s-au înfruptat din spectatorii de film. Un lanț de cinematografe și-a cerut scuze, și-a dezinfectat sălile și a promis că "nu există mai mult risc în sălile noastre decât în orice alt loc public din Paris".

După ce au vizionat un film, paraziții cosmopoliți se plimbă acum cu metroul și trenul suprateran din Paris, vizitând obiectivele turistice ale orașului în timp ce se înfruptă din pasageri. Un șofer de metrou a raportat că a fost mușcat în cabina sa și, potrivit unui reportaj din *Le Figaro*, răspândirea gândacilor este de așa natură "încât profesioniștii încep să se îngrijoreze".

Spre deosebire de mulți parizieni, care se plâng de mult timp de disconfortul și de condițiile de înghesuală din metrou, gândacii de pat apreciază atât de mult "țesăturile anumitor scaune" încât își depun ouăle în interior. În medie, o femelă de gândac de pat depune în jur de 200 de ouă într-un singur ciclu de reproducere, iar într-un an pot fi produse trei generații.

Stéphane Bras, expert în dezinfecție, a declarat pentru *Le Figaro* că s-a înregistrat o creștere semnificativă a infestării cu paraziți. "De mai mulți ani avertizăm cu privire la reapariția gândacilor de pat", a spus Bras, care a acuzat autoritățile că nu au ținut cont de aceste avertismente.

Ele o fac acum, conștiente de ceea ce se va întâmpla la Paris anul viitor. Joi, unul dintre deputații lui Hidalgo i-a scris premierului Élisabeth Borne pentru a o informa despre o "recrudescență semnificativă" a ploșnițelor și pentru a cere un plan de acțiune "într-un moment în care întreaga Franță se pregătește să găzduiască Jocurile Olimpice și Paralimpice din 2024". Vineri dimineață, Clément Beaune, ministrul Transporturilor, a anunțat că va organiza o reuniune săptămâna viitoare pentru a examina cea mai bună modalitate de combatere a gândacilor.

Parisul se laudă de mult timp că Jocurile din 2024 vor pune în valoare "incluziunea și diversitatea" orașului. Cine ar fi știut că acest lucru se va extinde la șobolani și gândaci? Este timpul pentru un nou motto olimpic?

Citius, Altius, Fortius, Rattus.

Acest articol a fost publicat inițial pe site-ul britanic al The Spectator.

